

тада не излѣзло първия день благополучно, та нищо не раздалъ на войниците. На слѣдния день пъкъ, когато Койратадъ стоялъ съ вѣнецъ на глава при жертвеника, дѣто били и жертвенитѣ животни, дарданецътъ Тимасионъ²²⁾, Неонъ отъ Асине²³⁾ и Клеаноръ отъ Орхоменъ²⁴⁾ дошли при него и му казали да не принася жъртва, защото не можелъ да бжде прѣдводителъ на войската, ако не ѝ даде по-напрѣдъ храна. И той заповѣдалъ да имъ се даде храна. Но тъй като тя се указала въ такъвъ голѣмъ недостигъ, щото не могла да задоволи нито за единъ день всички войници, той се отказалъ да имъ бжде прѣдводителъ и си отишълъ заедно съ жертвенитѣ животни.

2. Неонъ отъ града Асине, ахейцитѣ Фринискъ, Филесий и Ксантикълъ, и дарданецътъ Тимасионъ, които оставали при войската, потеглили за тракийскитѣ села въ околността на Византия и се разположили тамо на станъ. Пълководцитѣ не били съгласни помежду си, защото Клеаноръ и Фринискъ искали да я отведатъ при Севта, който се опиталъ да ги спечели на своя страна, като далъ на едина конь, а на другия—жена; Неонъ пъкъ искалъ да я отведе въ Херсонесъ, тъй като си мислилъ, че ако дойдатъ въ лакедемонска областъ, той щѣлъ да застане на чело на цѣлата войска; а Тимасионъ се стараялъ отново да я прѣведе отвъдъ, въ Азия, като мислилъ по тоя начинъ да се възвърне въ отечеството си. И войниците искали сжщото. Съ течение на врѣмето много отъ войниците отчасти продавали оржието си въ различни мѣста на страната и отплували, както можали, отчасти се разпрѣсвали по градоветѣ. А Анаксибий се радвалъ, като чувалъ, че войската се разстроявала, защото си мислилъ, че съ това угажда извънредно много на Фарнабаза.

Когато Анаксибий отплувалъ отъ Византия, срещналъ се при Кизикъ²⁵⁾ съ Аристарха, замѣстника на Клеандра въ управлението на Византия, и той му казалъ, че и Полосъ, неговиятъ замѣстникъ въ управлението на флотата, вече пристигалъ. И

²²⁾ Тимасионъ билъ родомъ отъ гр. Дарданъ въ Троада, Мала-Азия.

²³⁾ Градъ въ Лакония.

²⁴⁾ Градъ въ Аркадия.

²⁵⁾ Въ М.-Азия, на Артакския заливъ въ Мраморно море.